

**Statsvetenskapliga institutionen, Centrum
för Europastudier (CES)**

DEN EUROPEISKA IDENTITETEN

EU:s argument och implementering av den Europeiska
identiteten

Tomas Steifo

Kandidatuppsats: 15 hp

Program: Europaprogrammet

Nivå: Grundnivå

Termin: Höstterminen 2019

Handledare: Mats Andren

Abstract

It is becoming increasingly difficult to ignore how culture affects the collective identity and what kind of identity the EU wants to achieve. The purpose of the thesis is to see how EU's agreements between the member states are used as guidelines for the cooperation and what goals should be achieved, in order to then analyze how these are implemented and accomplished. The aim is to examine how EU combines national cultures with the common identity and what kind of identity (civil or cultural) the EU aims to achieve in its arguments that appear in treaties but also in the Creative Europe program. The essay analyzes the Creative Europe project as well as the Treaty of Rome, the Treaty of Maastricht and the Treaty of Lisbon based on an argumentation analysis. This study contributes to understanding what EU wants to achieve with the Creative Europe program and the Treaties, which is the civil identity. The awards and remarks from Creative Europe encourage and contribute to the common EU identity.

Kandidatuppsats:	15 hp
Program:	Europaprogrammet
Nivå:	Grundnivå
Termin:	Höstterminen 2019
Handledare:	Mats Andren
Antal Ord:	9846
Nyckelord:	Europa, Europeisk identitet, Civil identitet, Kulturell identitet, Nation Nationalism, Creative Europe, identitet

Innehållsförteckning

Inledning	3
1.1 Syfte och Frågeställningar	4
2. Vad studeras i uppsatsen?	4
3. Teori och tidigare forskning	5
3.1 Teori	7
3.1.1 Identitet	7
3.1.2 Nationell identitet	8
3.1.3 Europeisk civil och kulturell identitet	10
4. Metod	13
4.1 Argumentationsanalys	13
5. Material	15
6. Empiriskt	16
6.1 Hur skrivs kulturpolitiken i fördragen?	16
6.2 Bakgrund till Creative Europe dokumentet	18
6.3 Projekten inom Creative Europe	19
7. Analys	20
7.1 Hur argumenterar EU för att få en kulturell eller etnisk identitet utifrån Creative Europe programmet och de separata fördragen?	20
7.2 Hur förenar EU de nationella kulturerna med den gemensamma EU-identiteten utifrån Creative Europe programmet och de separata fördragen?	25
8. Slutsats och diskussion	26
9. Litteraturlista	28

1. Inledning

En aktiv diskussion för närvarande inom Europeiska unionen är bevarandet av den kulturella mångfalden. I Maastrichtfördraget (1992) kan en läsa följande *“The EU shall contribute to the flowering of the cultures of the member states, while respecting their national and regional diversity and shall bring common cultural heritage to the fore”*. Det blir allt svårare att ignorera hur kultur, framställer den kollektiva identiteten och vad det är för identitet EU ska uppnå. Detta är något som främst påverkas av de skilda tolkningar på som har uppstått angående om EU vill uppnå en civil eller kulturell identitet.

Till dags dato är enigheten om europeisk identitet begränsad eftersom att det finns så många skilda åsikter. Nyligen har antropologen Elisabeth Niklasson beskrivit begreppet som följande *“Om man jämför till exempel med USA så tittar de mer mot framtiden. De definierar sig utifrån idén om, drömmen om, hur man tänker sig att det perfekta livet ska vara. Medan man i Europa faktiskt har fallit tillbaka på devisen ”vilka vi är beror på vilka våra förfäder var”. Det blir svårt att skapa en gemensam vision om man fortfarande lutar sig så mycket på det förflutna”* (Niklasson, 2016). En annan aspekt av identitet är perspektivet som Vainikka (2015) introducerar genom att analyserar begreppet *“tillhörighet”* vilket studeras utifrån ett brett spektrum av tolkningar. *“Tillhörighet”* tolkas utifrån sociala, ekonomiska, politiska och kulturella omständigheter. Det finns olika världsbilder och livsvägar i analysen av den känsla av tillhörighet en känner på grund av olika passionerade tankesätt.

Det som är relevant för uppsatsen är de förändringarna europeisk identitet har genomgått från 1950-talet fram tills idag. Det är rimligt att anta att europeisk identitet är något som har förändrats med tiden. Arbetet avgränsas till europeisk identitet, och hur skrivs fram i EU:s policyer och andra dokument. För att studera dessa policys och dokument är det angeläget att undersöka kulturpolitikens centrala fördrag. Därför utgår arbetet utifrån, Romfördraget, Maastrichtfördraget och Lissabonfördraget samt det pågående programmet Creative Europe, för att kunna följa utvecklingen av europeisk identitet från 1950-talet fram tills idag. Creative Europe är ett program inom EU som ämnar att bidra till utvecklingen av kultur och kulturutövare (film och media), för att bidra till bland annat fler jobb inom men även utanför EU. Med en budget på ca 1.5 miljarder euro ska EU ge stöd till artister inom Europa.

Fonderna kan även tilldelas kulturutövare bortom Europas gränser för att bidra till att europeisk kultur sprider sig till andra delar av världen.

1.1 Syfte och Frågeställningar

Syftet med uppsatsen är att se hur EU:s avtal som binds mellan medlemsländerna i och med samarbetet används som riktlinjer för samarbetet och vilka mål ska uppnås för att sedan analysera hur dessa implementeras och genomförs. Målet är att undersöka hur EU förenar nationella kulturerna med den gemensamma identiteten och vad det är för identitet (Civil eller kulturell) EU ämnar att uppnå i sina argument som framkommer i tidigare nämnda fördrag men även i Creative Europe programmet. Undersökningsområdet begränsas till Creative Europe programmet, Romfördraget, Maastrichtfördraget, Lissabonfördraget.

Frågeställning 1: Hur argumenterar EU för att få en kulturell eller etnisk identitet utifrån Creative Europe programmet och de separata fördragen?

Frågeställning 2: Hur förenar EU de nationella kulturerna med den gemensamma EU-identiteten utifrån Creative Europe programmet och de separata fördragen?

2. Vad studeras i uppsatsen?

Frågeställningarna i uppsatsen är Hur argumenterar EU för att få en kulturell/ etnisk identitet utifrån Creative Europe programmet och fördragen? Hur förenar EU de nationella kulturerna med den gemensamma EU identiteten utifrån Creative Europe programmet och fördragen? Uppsatsens syfte är att se hur EU:s avtal som binds mellan medlemsländerna i och med samarbetet används som riktlinjer för samarbetet och vilka mål ska uppnås för att sedan analysera hur dessa implementeras och genomförs Detta kan förklara vilka hinder som uppstår mellan nationella kulturer och den gemenskap EU ämnar att uppnå. Den europeiska identiteten är ett omfattande ämne att studera i EU:s utveckling därför avgränsas undersökningsområdet i studien till Romfördraget, Maastrichtfördraget, Lissabonfördraget och Creative Europe programmet. Fördragen är centrala dokument med en erhållen status för

kulturbegreppet och utvecklingen för den europeiska identiteten. Det är därför mer angeläget att studeras dessa "pelare" i den europeiska utvecklingen. Jag har valt centrala fördrag för kulturbegreppet och den europeiska identiteten för att avgränsa arbetet. Tidigare forskning har undersökt pågående europeiska identitet begreppet utifrån centrala fördrag, men har inte belyst Creative Europe programmet vilket öppnar ett relativt outforskat område. Detta prövas genom teorier om identitet, nationell identitet, civil- och kulturell identitet. Studien är en undersökning av huvudsakliga argument i fördragen och Creative Europe programmet och skall analyseras och förklaras utifrån teorier om gemenskap och identitet.

Den här uppsatsen vill bidra till kunskap om europeisk identitet genom att tillföra kompletterande analyser genom att undersöka vilka dokument författarna i tidigare forskning har studerat. Uppsatsen kan sedan tillföra komplimenterande analyser, genom att studera det som tidigare forskning inte har undersökt. Detta bidrar med en större kunskapsmängd för att bättre förstå den europeiska identiteten och hur EU väljer att utvecklas. Uppsatsen kan således fylla den forskningslucka som jag anser att forskare har missat. Uppsatsens fokus på Creative Europe programmet är centralt eftersom att tidigare forskning inte har studerat detta nyckeldokument, vilket gör att jag kan erbjuda ett tillskott i forskningen.

3. Teori och tidigare forskning

Det finns mycket forskning om europeisk identitet, Romfördraget, Maastrichtfördraget, Lissabonfördraget, nationalism, civil och kulturell identitet därför avgränsas uppsatsen i avsnittet om tidigare forskningen till ideologi, som kan vara både sociologisk, statsvetenskaplig och historisk. Finns det en tillhörighet mellan medlemsländerna? Vad består tillhörigheten av? Identitetsbegreppet är centralt för EU:s utveckling även mot tillhörigt mellan nationerna. Den tidigare forskningen som presenteras används som en bakgrund till undersökningen om vad identitetsbegreppet är för EU.

Tuuli Lähdesmäki (2012) diskuterar hur målet för EU är att betona kulturella skillnader som finns i Europa, och uppmärksamma behovet av gemenskap mellan kulturerna. Genom dessa gemenskaper kan EU:s politik skapa ett Europeiskt samhälle förenad genom den kulturella mångfalden. Slutsatsen som dras är att på alla nivåer av EU:s kulturpolitik; retoriken om

européisk kulturell identitet och dess "enhetlighet i mångfald" är relaterad med idéer och praxis för att främja gemensamt kulturarv (Lähdesmäki, 2012). Tselios & Tomaney (2019) betonar att den europeiska kommissionen försöker att förstå till vilken omfattning EU:s medborgare känner en tillhörighet den europeiska identiteten, där medborgare inte endast tillhör en nation inom EU. Kommissionen vill således att EU:s invånare ska betraktas som EU:s medborgare och inte nationella medborgare.

Carey (2002) diskuterar utmaningarna och strategierna för att inte underlätta och uppmuntra nationell identitet, som bekräftar genom en analys att starkare känslor av nationell identitet leder till lägre nivåer av stöd för EU. Carey (2002) beaktar huruvida det internationella samarbetet om gränsöverskridande frågor om nationell identitet är ett viktigt element i att förklara attityder gentemot den Europeiska unionen. Carey (2002) analyserar ingående en modell för stöd åt europeiska integration arbetet och påvisar dess nutida relevans, som antyder att känslor av nationell identitet är mycket viktigt i individens val att stödja EU. I sin studie, testar, Carey (2002), tre frågor kring konceptet nationell identitet; som är följande: den känsla av tillhörighet gentemot ens land, nivån på anknytning till nationen och andra territoriella enheter, och rädslan för andra identiteter och kulturer som bryter mot ens nationella kultur.

Somliga analytiker (exempelvis Caporaso och Kim, 2009) har försökt att göra en fin distinktion mellan förändringar i europeisk identitet under de senaste 50 åren. I sin inflytelserika artikel har Caporaso och Kim, (2009) utgått ifrån föreställningen att den europeiska identiteten innehåller både perceptuella och beteendekomponenter. Tajfel och Turner (1986) betonar vikten att ställa den grundläggande frågan som människa "Vem är jag", som enligt social identitetsteori ger ett svar i termer av sociala grupperingar som individer är knutna till och känner viss känsla av tillhörighet. Mayer och Palmowski (2004), räknar upp den sociala identitetens två ansikten. Det perceptuella är det inåt vända ansiktet, en uppfattning av mig själv och den andra utåt mot gruppen vilken en identifierar med. Beteendekomponenter utgår ifrån att man tar individer, roller, institutioner och processer av EU:s medlemsländer som utgångspunkt, och ställer frågan till vilken utsträckning dessa delar hänger ihop. För att besvara detta utgår Caporaso och Kim, (2009) från Karl Deutschs et al. (1966) där i en fallstudie av nationell och internationell samhällsbildning, vi kan fråga i

vilken grad separata delar har sammanslagits och bildat en distinkt enhet på den överstatliga nivån. Karl Deutschs et al. (1966) diskuterar identitetsituation utifrån följande "the question of identity is not exclusively subjective nor is the existence of the group taken as given". Caporaso och Kim, (2009) tillhandahåller en uppsättning indikatorer för europeisk identitet och analyserar uppgifterna som ska bedömas för att erbjuda en vägledning och metod för att kunna bedöma identitet på empiriska grunder. Caporaso och Kim, (2009) resultat visar att EU-medborgare har flera identiteter där dessutom EU-identitet är en del och att det finns starka bevis för utvecklingen av ett sammanhängande EU. Dock föreslår Caporaso och Kim, (2009) att forskning i framtiden tar upp ett bredare spektrum av indikatorer än det som har undersökt i studien.

3.1 Teori

3.1.1 Identitet

Wendt (1999) presenterar fyra typer av identitet som kan relateras till nationella intressen i världen. Den första är personlig identitet som handlar om de grundläggande insikterna som aktören har och den personliga identiteten som återspeglas flera gånger under olika tider. Personlig identitet kan inte påverka en stats relation med en annan stad (Wendt, 1999). Den andra är typidentiteten som utgörs av beteenden som alla har, nämligen, egenskaper, erfarenheter, värderingar etc. Detta kan påverkas av kulturella och historiska erfarenheter. Dessutom påverkar hur politiken och ekonomin fungerar även hur typidentiteten utformas (Wendt, 1999). Den tredje är roll identiteten som är baserad på den relation stater har med varandra, men inte inre egenskaper utan yttre och hur dessa kan ses som en hegemonisk makt (Wendt, 1999). Den sista är den kollektiva identiteten som har fokus på inre karaktärer som har en stor vikt enligt Wendt (1999) när det gäller att förstå internationella relationer mellan staterna. Med hjälp av typidentitet kan en lättare förstå formandet av staternas identitet som omvandlas till en kollektiv identitet (Wendt, 1999).

Det kan ske strukturella förändringar under en tid vilket kan få identiteter att förändras för att kunna tillfredsställa andra behov och intressen. Detta är en social kollektiv identitet som kan bestå av t.ex. det kulturella språket eller etnicitet som påverkar identiteten. Med hjälp av detta

kan en förstå vad staten vill uppnå med strukturella handlingar. Ett gemensamt intresse mellan staterna kan göra att de bildar en långvarig relation med varandra vilket kan få en solidarisk motivation eller en självisk motivation mellan staterna. Detta beror på staternas avsikter. Den kollektiva identiteten påverkas av internationella intressen som formar identiteten och är grunden till statens värderingar och normer (Wendt, 1999). Fokus i uppsatsen är den kollektiva identiteten.

3.1.2 Nationell identitet

Nationell identitet studeras utifrån tre teorier i uppsatsen, Först, känsla/ relation till nationen, (Blank et al., 2001). Sedan nivån på kopplingen till nationen i förhållande till olika städer eller regioner (Carey och Lebo, 2001). Slutligen det hot man känner från andra europeiska länder i och med integrationen (McLaren, 2002).

Blank et al., (2001) definierar intensitet av känslor gentemot ens nation som "national identification". Hänvisningen till "national identification" är en faktor som påverkar hållbarheten och stabiliteten hos stater, i form av politiska gränser. Subjektiv identifiering av nationen kan leda till politisk instabilitet, särskilt när det gäller skillnader mellan politiska och nationella gränser. Diskussioner angående "nationalism" eller "patriotism" kan bero på vilken typ av identifiering en har av den nationella identiteten. För att beskriva dessa begrepp hänvisar Blank et al., (2001) till Adorno et al. (1950) där nationalism beskrivs som, överbetoning av den nationella anslutningen i individens självbegrepp, alltså vem är individen till följd av vad nationen representerar, idealisering av nationen och dess historia, förtryck av ambivalenta attityder gentemot nationen och okritisk acceptans av nationella, statliga och politiska myndigheter. Adorno et al. (1950) identifierar "patriotism" och "nationalism" som motbegrepp. Adorno et al. (1950) diskuterar äkta/ sann "patriotism" som drar uppmärksamheten till definitionen av en kombination av kärlek till sitt land och den kärlek baserad på kritisk förståelse. Adorno et al. (1950) understryker "patriotism" som den

nationella tillhörigheten i individens. I centrum för den nationella självdefinitionen finns humanistiska och demokratiska värderingar, detta inkluderar även den okritiska acceptansen av nationella myndigheter. Enligt Adorno et al. (1950) är nationen inte idealiserad, utan beräknas på grundval av kritisk samvete; kritiskt samvete här avser bildandet av en åsikt om nationen som är oberoende av eliter inom gruppen. Kritisk lojalitet betyder att stödja nationens välfärd, baserat på ett universellt humanistiskt värdesystem, vilket betyder att negativa nationrelaterade känslor accepteras. Dessa två begrepp beskriver skillnaden mellan uppbyggnaden av den nationella identiteten. Båda koncepten delar en positiv inställning till den egna nationen, vilket betyder att båda är baserade på en positiv "national identification" (Blank et al., 2001) Ju starkare band en person känner mot nationen, desto mindre troligt är det att åtgärder som minskar nationellt inflytande över politiken godkänns. Tillväxten som EU har inom politik och kultur, som tidigare varit under ensam kontroll av nationalstaten, påverkar nu synen på enskilda nationer.

Nivån mellan kopplingen till nationen i förhållande till olika städer eller regioner (Carey och Lebo, 2001) är en annan föreställning av nationell identitet. Människor kan känna en koppling till en stadsdel, område och även en gata. När den gemensamma kopplingen representeras av staten där medborgarna är i fokus, uppstår en uppfattning om gemenskapen där medborgarnas åsikter om olika regeringsaktörer tydliggörs. Staten tillämpar lagar för den enskilda nationen efter medborgarnas uppfattningar och åsikter. Korrekt användning av regeringsmakt är beroende av en varsamhet gentemot medborgarnas förståelse av vilken regering som ska företräda nationen, det vill säga vilken regering representerar medborgarna. Carey och Lebo (2001) understryker att en tror på en gemensam europeisk identitet, där EU ses som en gemenskap, leder till att medborgarna blir mer benägna att acceptera EU som myndighet och se EU-medlemskapet som något positivt. Carey och Lebo (2001) diskuterar att de finns en möjlighet att människor inte känner att det finns någon EU gemenskap och att deras nation är i centrum vilket gör att medborgarna känner att EU inte har någon rätt att bestämma, speciellt om det går emot nationens uppfattningar. Således ses EU-medlemskapet som något negativt.

McLaren (2002), beaktar huruvida det internationella samarbetet om gränsöverskridande frågor påverkar det hot man känner från andra europeiska länder i och med integrationen.

McLaren (2002) ifrågasätter tidigare forskningar som inte tar i beaktande den känsla av antipati mot andra kulturer som härrör från nationalistiska anknytningar. Det diskuteras hur individer är oroliga över förändringarna som utsätter nationen genom förbättringar eller försämringar av det vardagliga livet. Föreställningen om hur nationens kultur och resurser, påverkas av den europeiska integrationen diskuteras även. Rädslan gör att medborgarna blir benägna att motsätta sig europeiska intressen, vilket kan skapa en barriär runt nationen gentemot EU menar McLaren (2002). Således ses EU-medlemskapet som något negativt, speciellt om integrationen påverkar användningen av nationens språk, eller om kulturen blir påverkad till följd av integrationen.

3.1.3 Europeisk civil och kulturell identitet

Det är brist på förtroende och EU vill stärka solidariteten som har vuxit fram under åren till följd av oppositionen mot migrationen. Det vanligaste argumentet som uppstår är att EU har tappat sina rötter, när det gäller att vara europé och vad det innebär att besitta de mänskliga rättigheter som finns i EU (Delanty, 2008). Därför uppstår frågan om det finns en europeisk civilisation och kultur. Det europeiska kulturbegreppet är generellt och unikt på samma gång, det förändras ju närmare en undersöker det inom hela EU, och går inte att hänvisa till på samma sätt som t.ex. den kinesiska eller franska kulturen (Fernández, 2002).

Enligt Fernandez är det därför inte en bra idé att påskynda den europeiska civilisationsprocessen eller att aktivt öka processen. Eftersom det inte är så enkelt som EU önskar att det skall vara blir det svårt att veta vilken identitet EU vill utveckla. Vill EU fokusera på en etnisk eller civil identitet? Den etniska identiteten ligger på ett djupare plan och är historisk en identitet med motstånd för kompromis. Den nationalistiska tanken är att genom konstruerade gemensamma regler och gränser tillhör en ett medborgarskap och även en gemensam nation. Det kulturella synsättet understryker att man är bunden till sin kultur/folkgrupp redan från födseln, även om en skulle migrera till en annan nation tillhör man sin ursprungliga nation från födseln. Detta betyder att det kulturella perspektivet skapar ett starkare band mellan medborgarna eftersom endast infödda är medlemmar. Att förändra den etniska identiteten är enligt, Fligstein et al (2012) något som speciellt högerextrema partier är

emot eftersom det finns en rädsla att förlora den nationella identiteten, vilket innebär att partier är kritiska till en gemensam europeisk identitet. Den nationella identiteten ses som ett sätt att skapa en gemenskap mellan nationerna men att även dra en gräns och visa att man tillhör ens egna ursprungliga nation

Skillnaden mellan civil och kulturell identitet är viktigt att tänka på. Fernández (2002) diskuterar hur en hänvisning till det civila refererar till vad det är EU försöker uppnå och kulturperspektivet hänvisar till helheten i Europa. Caporaso och Kim (2009) använder sig av empiriska data för att titta hur den europeiska identiteten har förändrats under de senaste 50 åren mellan olika medlemsländer. Caporaso och Kim (2009) utgår utifrån olika variabler som är relevanta när det gäller t.ex. hur deras lands identitet korrelerar med den europeiska identiteten (Caporaso och Kim, 2009). Slutsatsen visar att människorna i EU har flera identiteter där EU identiteten är en del av människors identitet (Caporaso och Kim, 2009).

Thomas Risse, en teoretiker inom social konstruktivism, diskuterar hur den sociala konstruktivismen bidrar till den europeiska unionen. Sammanfattningsvis finns tre sätt som konstruktivismen bidrar till den europeiska unionen på. Det första är att ömsesidigt förstå olika nationers struktur och byråkrati. Detta gör det möjligt att få en djupare förståelse för hur den europeiska unionen utvecklas och hur detta påverkar strukturen i EU. Det andra handlar om hur man genom en djupare analys av europeiska lagar, regler och normer kan påverka den europeiska integrationen, medborgarnas sociala identiteter och intressen. Det tredje argumentet handlar om att fokusera på kommunikationen mellan medlemsländerna och hur aktörerna får en förståelse för varandras identiteter, för att ta till sig innebörden av den europeiska integrationen (Risse, 2004).

Bruter, (2003) betonar komplexiteten i hur människor kan uppfatta naturen av deras anknytning till deras politiska gemenskap. Utifrån politiska syften är en av svårigheterna som uppstår att identitet och EU inte har en gemensam definition. Det blir således svårt att få en uppfattning av vad individer menar när de uppfattas som européer. Den europeiska civila identiteten kan förstås i vilken grad invånare känner att de är medborgare i ett europeiskt politiskt system, vars regler, lagar och rättigheter påverkar deras dagliga liv. Med andra ord, betyder civil identitet, hänvisningen till medborgarnas identifiering med sitt politiska system som en institutionell ram, det vill säga deras nation. Den civila identiteten, identifieras med

europiska intressen och ser EU som ett politiskt projekt där en känner en känsla av gemenskap med andra medborgare i Europeiska unionen, genom t.ex. kultur eller filosofi.

Bruter, (2003) definierar europeisk kulturell identitet som individens uppfattning om att med européer är man närmare än med icke-européer. Bruter, (2003) beaktar hur kulturell identitet hänvisar till deras identifiering med deras politiska samhälle som en mänsklig grupp, oavsett karaktär av det politiska systemet. När man talar om den kulturella identiteten, tar en i hänsyn den kulturella mångfalden och väljer att skapa ett band byggt på gemensamt arv.

Uppfattningen av ett gemensamt europeiskt arv, oavsett s.k. objektiv historisk verklighet, kan inkludera någon form av gemensam historia; moraliska, religiösa eller etniska traditioner; filosofiska, politiska eller moraliska normer. Bruter (2003) betonar varför det inte går att hänvisa till politiska ideer som enkla exempel på social identitet. Bruter (2003) menar att det är viktigt att studera vilken av dessa motsatta identiteter individerna identifieras med. Det är viktigt att undersöka vad medborgarna uttrycker med att känna (eller inte känna) sig som européer. Det är även viktigt att identifiera den dominerande identiteten och vilken medborgarna privilegierar.

Blank et als., (2001) teorier om "national identification", och hur detta påverkar hållbarheten och stabiliteten hos nationerna diskuteras i analysen om hur nationerna driver en känsla av "nationalism" eller "patriotism" och vilken typ av identifiering det finns i den nationella identiteten. Dessutom är hänvisningen till Adorno et al. (1950) som används senare i analysen relevant. Carey och Lebos (2001), analys om kopplingen till nationen i förhållande till olika städer eller regioner analyseras för att förstå hur nationer förhåller sig till andra nationer och är relevant för uppsatsen. McLarens (2002) teori om gemenskap och hur detta kan tillföra tankar om antipati mot andra kulturer som härrör från nationalistiska anknytningar studeras även i analysen. Rissees, (2004), tre frågor används i analysen för att förstå hur den europeiska unionen utvecklas och påverkar strukturen i EU.

Som det tidigare har nämnts kommer Wendts (1999) teori om den kollektiva identiteten att utnyttjas tillsammans med Fernández, (2002) för att beskriva det unika europeiska kulturbegreppet. Bruter, (2003) betonar beskrivning av civil och kulturell europeisk identitet. Bruter, (2003), Caporaso och Kim (2009), Fligstein et al (2012) kombineras för att argumentera kring vad det är för identitet EU vill uppnå.

4. Metod

4.1 Argumentationsanalys

Uppsatsen analyserar Creative Europe projektet samt de ovannämnda fördragen vilket kräver en argumentationsanalys som är lämplig att använda för att EU formulerar sin kultur politik i olika fördrag och dokument. Anledningen till argumentationsanalysen, är att det avgränsar arbetet till själva syftet med uppsatsen vilket är att studera fördragen och blir en vägledning för arbetet i analysen. Efter analysen av fördragen och projektet blir det möjligt att se motiv och mönster i EU:s argument. Genom argumentationsanalys ges en inblick i hur EU vill se på framtiden av den europeiska identiteten. Creative Europe dokumentet handlar om kultur mål och framsteg inom EU, tagna direkt från EU:s hemsida. Uppsatsens mål är att kombinera programmet med objektiva empiriska texter som sedan skall jämföras i analysen. (Bergström & Boréus, 2012). Målet är inte att diskutera hur detta finansieras eller organiseras, om detta var målet skulle en diskursanalys vara lämplig att använda. Det som är bra med argumentationsanalysen är att det finns även en avgränsning till arbetet där det inte skulle finnas i diskursanalysen. Det är även möjligt att utforska mönster inom fördragen och dokumentet, när det gäller kulturprogrammen med hjälp av argumentationsanalysen (Bergström & Boréus, 2012).

Utöver Creative Europe programmet analyseras Romfördraget, Maastrichtfördraget och Lissabonfördraget. Anledningen är att det ger en bakgrund men även en förklaring till hur kulturpolitik och den europeiska identiteten har utvecklats. Romfördraget innehåller inte specifikt ett kulturprogram, utan direktiv om kultur och hur detta kan brukas för att framkalla identitet. Det finns även i fördragets förord en hänvisning till kultur och hur genom gemensamma mål detta kan leda till social utveckling. Även Maastrichtfördraget analyseras, vilket är första gången kultur ges en juridisk struktur. Fram tills dess hade kultur inte erkänts som en europeisk komponent. Maastrichtfördraget är grunden för den europeiska kulturen och är vad rådet och kommissionen utgår ifrån med det ovannämnda Creative Europe programmet. Det är också anledningen till att det skapades initiativ för kulturprogrammen.

Sedan används Lissabonfördraget som framhäver det viktiga med kultur. Fördragen är strategiskt utvalda eftersom de representerar en tidsperiod mellan specifika årtal, där olika utvecklingar för kulturpolitiken innefattas, vilket möjliggör för studien att besvara frågeställningen. Målet är att jämföra fördragen för att ge en djupare förståelse över kulturprogrammet.

Argumentationsanalysen valdes eftersom den har som avsikt att finna argumentationen i en text och ge utrymme åt ytterligare förståelse för argumenten som framkommer i EU:s kulturprogram. Det finns tre syften med argumentationsanalysen. Det första syftet är deskriptivt, nämligen att beskriva texten och argumenten som EU använder i dessa fördragstexter. Det kan vara svårt att se vad argumenten faktiskt är emot eller för i fördragen. Det andra syftet med argumentationsanalysen är att bedöma om argumenten uppfyller kriterierna för ett argument, d.v.s. saklighet och rationalitet. Det tredje syftet är att se hur EU stödjer eller undergräver sina åsikter i fördragstexterna och hur väl är argumenten anförda.

Målet med metoden och teorierna blir att besvara frågeställningarna i analysen. Det första steget i analysen blir att finna tesen i argumenten, alltså det centrala budskapet, vilket kan vara svårt i fördragen om det finns det kan vara svårt att hitta tesen i en oklar text. Det kan även finnas flera tolkningar av en tes vid första granskningen. Det viktigaste blir att fånga EU:s intention i fördragen och dokumentet utifrån en eller flera fraser utifrån texten. Detta kommer sedan att analyseras utifrån teorierna.

Det andra steget var att jämföra fördragen för att ge en djupare förståelse över kulturprogrammet och argumentationsanalysen ger en struktur till arbetet. Pro et contra modellens utformning hjälper att jämföra kulturprogrammet och fördragens argument. Argumenten hämtas från EU:s beskrivning av programmet och deras mål med projektet. Argumenten kategoriseras antingen inom Pro eller Contra argument. Argument som kategoriseras under Pro, står för argument som gör att Creative Europe dokumentet gynnas. Det som hamnar under Contra argumenten är det som går emot vad EU nämner i fördragen (Bergström & Boréus, 2012).

Analysens tredje steg var att värdera argumenten för kulturpolitiken, där en analys skall ske för att söka efter intellektuell övertygelse utifrån logos aspekter. Dessa består av hållbarhet,

relevans, beviskraft och eventuella argument som inte tas upp i dokumenten (Bergström & Boréus, 2012).

Utifrån vad som valts från teorin, jämförs detta med fördragen och dokumentet i analysen. Fördragen och programmets huvudargument kommer att analyseras utifrån teoriernas resonomenamng för att se om argumenten är effektiva för att uppnå EU:s mål. Med hjälp av teorierna blir det möjligt att se om argumenten bär en styrka eller relevans för EU:s mål med det europeiska Creative Europe programmet.

5. Material

Materialet som används i uppsatsen består av Creative Europe programmet och de ovannämnda fördragen. Creative europe dokumentets utformning och beskrivning är tagen direkt från EU kommissionen. Creative europe dokumentet kombineras med objektiv empiriskt material, Romfördraget Maastrichtfördraget, Lissabonfördraget. Eftersom att källkritik är viktigt för arbetet består uppsatsen huvudsakligen av dokument tagna av EU kommissionen och även argumenten för Creative Europe programmet. Anledningen till att fördragen används är för att dessa är centrala för identitetsbegreppet i EU och ämnar att avgränsa det omfattande ämnet inom den europeiska utvecklingen. .

Skillnaden mellan materialet är även viktigt att beakta vid analysen. EU fördragen per definition är frivilliga avtal som binds mellan medlemsländerna i och med samarbetet. Detta används sedan som riktlinjer för samarbetet och beskriver vilka mål ska uppnås. Fördragen beskriver hur EU ska styras och vilka i EU som styr vilka organ. Efter att medlemsstaterna har undertecknat fördraget blir det bindande. Själva Creative Europe dokumentet handlar om implementeringen och genomförandet av dessa fördrag för att uppnå EU:s mål.

6. Empiriskt

6.1 Hur skrivs kulturpolitiken i fördragen?

Romfördraget upplyser inte specifikt ett kulturprogram, men innehåller direktiv om kultur och hur detta kan brukas för att framkalla identitet. Det finns även i fördragets förord en hänvisning till kultur och hur genom gemensamma mål, detta kan leda till sociala utvecklingar. I artikel 167 av romfördraget kan man läsa följande 5 argument (Direktiv 2008/167/EU).

(Dir. 2009/48/EG).

1. "The Union shall contribute to the flowering of the cultures of the Member States, while respecting their national and regional diversity and at the same time bringing the common cultural heritage to the fore."
2. "Action by the Union shall be aimed at encouraging cooperation between Member States and, if necessary, supporting and supplementing their action in the following areas:improvement of the knowledge and dissemination of the culture and history of the European peoples, conservation and safeguarding of cultural heritage of European significance. Non-commercial cultural exchanges. Artistic and literary creation, including in the audiovisual sector."
3. "The Union and the Member States shall foster cooperation with third countries and the competent international organisations in the sphere of culture, in particular the Council of Europe."
4. "The Union shall take cultural aspects into account in its action under other provisions of the Treaties, in particular in order to respect and to promote the diversity of its cultures."
5. "In order to contribute to the achievement of the objectives referred to in this Article: the European Parliament and the Council acting in accordance with the ordinary legislative procedure and after consulting the Committee of the Regions, shall adopt incentive measures, excluding any harmonisation of the

laws and regulations of the Member States, the Council, on a proposal from the Commission, shall adopt recommendations.”

Kultur policy nämns även i Maastrichtfördraget (1992) med syftet att “*contribute to the flowering of the cultures of the member states, while respecting their national and regional diversity and shall bring common cultural heritage to the fore*” och står under artikel 151 vilket är första gången kultur ges en juridisk struktur. Fram tills dess hade kultur inte erkänts som en europeisk komponent. Detta är grunden i den europeiska kulturen och är vad rådet och kommissionen utgår ifrån med den ovannämnda artikeln. Det är också anledningen till att det skapades initiativ för kulturprogrammen. I artikel 151 är syftet för EU att stötta den kulturella mångfalden, där EU förenar ideén om en gemensam identitet, ifrån en gemensam delad historia och arv. Det finns en avsikt bakom Maastrichtfördraget att främja en “*european identity*” (Treaty on European Union, 1992).

I Maastrichtfördragets lagstiftning, fastställdes det i artikel 3b att EU enligt subsidiaritetsprincipen “*the Community shall take action, in accordance with the principle of subsidiarity, only if and insofar as the objectives of the proposed action cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of scale and effects of the proposed action, be better achieved by the Community*”. Detta argument påverkar kulturpolitiken genom att medlemsstaterna och EU delar på utvecklingen av kulturpolitiken. Det finns således inget mandat utdelat till EU att kontrollera kulturpolitiken och enligt artikel 151 punkt 2 behöver EU endast bidra med uppmuntran för kulturellt samarbete. EU kan endast ingripa i utvecklingen om det finns bevis för att detta kan bidra med effektivitet om mål är för höga (Treaty on European Union, 1992).

Lissabonfördraget framhäver det viktiga med kultur där EU måste respektera den kulturella mångfalden. Det specificeras att kulturen är något som måste skyddas och framhäva det viktiga inom kulturerna. TFEU (Treaty on the Functioning of the European Union) syfte med kulturpolitiken är “*carry out actions to support, coordinate or supplement the actions of the Member States*”. TFEU artikel 167 beskriver detaljerat att EU måste bidra till utveckling inom medlemsländernas kulturer, samtidigt som EU ska respektera den kulturella mångfalden. Den kulturella mångfalden måste respekteras av medlemsländerna och samtidigt uppmuntras, där dessutom ett samarbete och stöd mellan medlemsländerna är viktigt.

Kunskapen om kulturerna måste uppmuntras och välkomnas, kulturhistorien om det europeiska historien är även viktig (Europaparlamentet, 2019).

Politiken inom kommissionen bidrar med en konstant kulturell utveckling, där kommissionen nyligen har tillämpat en ny kultur agenda som är en uppföljning av den tidigare kulturagendan från Lissabonfördraget. Den kulturella mångfald diskussionen prioriteras därför av EU, speciellt efter Lissabonfördraget. EU-politikens centrala diskurs ämnen är text flerspråkighet, ungdomar, kulturpolitiken för mångkulturella städer och den romska kulturen. EU strävar efter att bevara tidigare strategiska regler för insatserna inom kultursektorn. Den nya agendan har tre mål som består av sociala, ekonomiska och yttre dimensioner att göra (Europaparlamentet, 2019).

- 1) “att utnyttja kulturens styrka för social sammanhållning och välbefinnande”
- 2) “att stödja kulturbaserad kreativitet inom utbildning och innovation, och för sysselsättning och tillväxt”
- 3) “att stärka de internationella kulturella förbindelserna”

Målet med agendan är att förbättra arbetet mellan EU:s medlemmar. Kommissionens strategi är att uppmuntra kulturellt samarbete för att EU skall finna legitimitet, fred, rättsstatsprincip, yttrandefrihet, ömsesidig förståelse och respekt för grundläggande värden. EU vill att kulturarvets hållbarhet behålls, utveckling social sammanhållning och välfärd skall ske och erbjuda stöd till konstnärer samt andra kulturutövarer inom den kreativa sektorn och annat med europeiskt innehåll. Prioritering har därför skett inom EU för jämställdhet och internationella kulturella förbindelser. Det implementeras 17 konkreta åtgärder för att uppnå detta mål (Europaparlamentet, 2019).

6.2 Bakgrund till Creative Europe dokumentet

Creative Europe är ett nytt program inom EU som ämnar att bidra till utvecklingen av kultur och kreativitet (film och media), för att detta ska leda till lägre arbetslöshet. Med en budget på ca 1.5 biljoner euro ska EU ge stöd till artister inom Europa. Fonderna kan även användas

bortom Europas gränser för att bidra till att den europeiska kulturen sprider sig till andra länder. Programmet ämnar att även förstärka den kulturella mångfalden inom EU. Dokumentet implementerades 2011 efter att en "impact assessment" genomfördes för att klargöra eventuella fördelar och nackdelar med dokumentet. Kommissionen tog även i beaktelse icke-statliga organisationerna vilket är aktörerna dokumentet påverkar. Efter att parlamentet och rådet godkände dokumentet har dessa tre aktörer diskuterat ett slutligt fungerande dokument för Creative Europe (Europaparlamentet, 2019).

6.3 Projekten inom Creative Europe

Creative Europe i sin grund, bidrar konstnärer, artister och litteraturer med utmärkelser inom europeiska priser. Konstnärliga kulturella anmärkningar skall firas och uppmuntras inom EU. Det är även en möjlighet för EU att tilldela konstnärer priser som kan hylla deras verk och som kan hjälpa EU:s strävan att finna legitimitet utanför nationella gränser, och utanför EU, "Utmärkelserna uppmärksammar konstnärer, musiker, arkitekter, författare och yrkesverksamma på kulturarvsområdet och deras arbete". Priserna anses vara av högsta klass vilket framhäver den europeiska kulturpolicy och uppmuntrar utveckling (Europaparlamentet, 2019).

Europeiska kulturarvsmärket implementerades 2005 vars syfte är att stärka den kulturella mångfalden i EU, som är baserad på EU:s kultur, historia och arv. Målet är att värdesätta och uppmuntra mångkulturen. Märket tilldelas även till olika monument som har spelat en central roll i EU:s utveckling. Märket tilldelas oftast till arkeologiska platser, landskap och minnesplatser som grundas på EU:s "heritage". Detta ska bidra EU:s invånare att förstå vart deras kultur härstammar ifrån, stärka gemenskapen och tilldela information om diversifieringen av medborgarnas kulturarv. Grunden för integrationen är mänskliga rättigheter som demokrati, vilket även är grunden för EU idag. För att tilldelas europeiska kulturarvsmärket måste objektet i fråga innehålla en "cross-border or pan-European nature" och grundas inom europeisk historia. Därefter skall objektet i fråga tilldelas en utfärdad rapport med viktiga europeiska händelser som ligger till grund för vad EU är idag (Europaparlamentet, 2019).

Europas kulturstäder implementerades 1985 och är ett av de äldsta priser som tilldelas inom kultur. I sin grund var priset endast ämnat att tilldelas till en stad, men har sedan 2009 börjat tilldelas till två städer från olika nationer. Priset tilldelas varje år och nyligen till Matera (Italien) och Plovdiv (Bulgarien). Priset tilldelas för att städer, genom kultur, skall organisera olika event för att framhäva städernas lokala kulturer för att locka turister och dra deras medborgare närmare sin stad och den europeiska unionen. Priset kan även tilldelas städer med största möjliga initiativ under närmaste åren. En stor anledning till att 40 städer har tilldelats priset och att det även är aktiv idag är pågrund av Creative Europe programmet (Creative Europe, European Capitals of Culture, 2019).

7. Analys

7.1 Hur argumenterar EU för att få en kulturell eller etnisk identitet utifrån Creative Europe programmet och de separata fördragen?

Vad är det för inställning EU vill visa för nationerna? Det som framhävs i dokumentet för kulturprogrammet är att det ska uppmuntra en gemenskap mellan nationerna genom gemensamma värderingar såsom mänskliga rättigheter, fred och lagar. Utifrån resultatet anses det finnas en villighet i EU uppmuntra och framhäva varje nations identitet och kultur. Den kulturen som varje nation har är vad andra utanför EU:s gränser hänvisar till men även vad vi hänvisar till. Detta kan vara Tysklands oktoberfest, Italiens vackra byggnader eller den kärleksfulla känslan som uppstår i Frankrike. Det är detta och mycket mer som vi vill uppleva innanför varje nation. Genom att varje nationens identitet framhävs för andra nationer ökar turismen för att detta är något som man verkligen vill uppleva och är vad EU vill framhäva. Den ökande turismen leder till kunskap och känsla över hur andra kulturer fungerar. Blank et al., (2001) "national identification" definieras som intensitet av känslor gentemot ens nation. Hänvisningen till "national identification" är en faktor som påverkar hållbarheten och stabiliteten hos nationerna, iform av politiska gränser. Hur vill EU uppmuntra och dra sina medborgare närmare nationerna? Är detta en form av "nationalism" eller "patriotism"? Det finns argument för båda i det empiriska materialet och är inte vad denna uppsatsen ämnar att diskutera, men det som är viktigt att ifråga definitionen av

begreppen är att båda koncepten delar en positiv inställning till nationen, vilket betyder att båda är baserade på en positiv "national identification".

Det jag vill framhäva här är att det verkar som att EU vill verkligen framhäva det otroliga i varje nation för att visa att alla medlemmar är en del av EU för att finna tillit hos medborgarna inom EU. Eftersom att Blank et als., (2001) beskriver just detta att ju starkare band medborgarna känner för nationen, desto mindre troligt godkänns åtgärder som minskar nationellt inflytande över politiken. Det som tidigare kontrollerats ensamt av EU är nu beroende av hur varje medborgare har för syn på samarbetet och om detta gynnar deras nation eller är något som leder till att försämrade omständigheter.

Vad argumenterar kommissionen för med Creative Europe programmet? Uppmuntringen av kulturen i Creative Europe gör det möjligt att ge en inblick i andra nationer och utvecklar förståelse och kunskap genom olika artister och kulturutövare. Detta kan man göra genom film och media som en kan publicera och visa hur kultur är i resterande medlemsländer, som tex flamenco i Spanien eller Sveriges midsommar. Detta kan relateras till den kulturella mångfalden och samarbetet som EU vill uppnå mellan dessa kulturer, vilket är viktigt för EU men för medlemsländerna. Det finns inom EU ett fokus på att uppmuntra medborgarna i att engagera sig i andra kulturer för att utveckla synen på kultur. Om medborgarna tror på en gemensam europeisk identitet och ser EU som en gemenskap, är medborgarna mer benägen att acceptera EU som myndighet och se EU-medlemskap som något positivt (Carey och Lebo 2001). Kommissionens argument är ett orsaksargument, där påpekas att det kulturella samarbetet är viktigt för att bidra till legitimiteten av EU. Detta kan konstatera att den kulturella mångfalden är en viktig del av den europeiska politiken och vilka värderingar EU har angeläget. Genom den kulturella mångfalden och nationerna har EU visat ett engagemang i diversitet av kultur. genom att investera i Creative Europe och dela ut pris och anmärkningar. Det finns således en villighet att ta hand om de internationella relationerna och vad som står till grund för varje nations kultur.

Kommissionen argumenterar aktivt att EU har mycket kultur att erbjuda världen genom att hänvisa till kända artister och kulturutövare. Detta är inte endast något som ska stärka kunskapen inom EU men även utanför EU:s gränser. McLarens (2002) tankar om att det internationella samarbetet om gränsöverskridande frågor leder till det hot nationerna känner

från andra europeiska länder i och med integrationen. EU:s strategi för att motverka McLarens (2002) insikt över detta är att “utnyttja kulturens styrka för social sammanhållning och välbefinnande”(Europaparlamentet, 2019). Det verkar som att den kulturella mångfalden är en tillgång för EU som gör att samarbetet skapar internationella kulturgemenskaper mellan nationerna men även en uppfattning för icke europeiska länder, genom “att stödja kulturbaserad kreativitet inom utbildning och innovation, och för sysselsättning och tillväxt” (Europaparlamentet, 2019). Det allra tydligaste resultatet som framträder ur dessa projekt är att EU aktivt arbetar med att göra dessa kulturella gemenskaper mer tydliga för omvärlden och speciellt för nationerna inom EU:s gränser. Det förekommer inom politiken en villighet att attrahera nationerna och framkalla en känsla av gemenskap, vilket kan ses som en top-down-styrning som kontrolleras av EU. Det är tydligt att kulturella skillnader är något som EU är medvetna om och vill vända detta till en styrka nämligen genom sloganen “unity through diversity” (Europaparlamentet, 2019). EU vill förhindra det som McLaren (2002) diskuterar, nämligen den rädsla som gör att medborgare vill motsätta sig europeiska intressen, som följs av nationens kultur, resurser och hur detta påverkas av den europeiska gemenskapen.

Hur står fördragen till grund för Creative Europe programmet och hur leder detta till samarbetet inom kultur? I artikel 167 av Treaty on European Union (1992) står det att EU måste bidra till tillväxt inom kulturerna för medlemsländerna, samtidigt som EU ska respektera den kulturella mångfalden vilket är ett sätt för EU att dessutom ta kontroll över medlemsstaterna genom Creative Europe. Genom Creative Europe tar EU kontroll över hur EU framställs av olika kreativitetstutövare och hur de önskar att EU skall uppfattas av medlemsländerna men också vad som förväntas av nationerna i och med samarbetet. Genom priserna och anmärkningarna blir det som en vägledning för vad EU vill framställa. Att respektera den kulturella mångfalden prioriteras av EU utifrån deras insats och bidrag till Creative Europe och tilldelning av priser för att uppmuntra gemenskapen. Genom att ta beslut på nationella nivåer uppmuntrar EU medlemsstaterna att samarbeta och skapar en bra miljö för tillväxt (Risse, 2004). Det uppstår dock problem eftersom EU är begränsat med åtgärder och vilka resultat som kan uppnås eftersom detta är ett samarbete. EU vill att medlemsländernas institutioner blir lika varandra så att dessa kan korrelera med EU:s regelverk. Detta påverkar hur regler på nationell nivå ska leda till en gemenskap och hur ska

EU kunna implementera förändringar utan att påverka fundamentala värderingarna i nationerna och EU. Grundläggande rättigheter måste även tilldelas inte endast åt majoriteten såväl minoriteten. Att inte en nations tankar och åsikter ska överskrida en mindre nation rättighet att utföra sin kultur på önskat sätt. Större nationella identiteter kan dominera, dessutom om dessa har gemensamt arv där detta kan vara tex religion eller språk. Vilket gör att det kan ske att minoriteter väljer att säga emot och behålla sina ursprungliga värderingar medan andra väljer att följa med utvecklingen. Efter att det sker förändringar på EU nivå, kan detta bidra till att värderingar försvinner eller förändras för att EU:s institutioner skall bli mer lika varandra, vilket är det EU vill uppnå (McLaren, 2002).

De tidigare nämnda tre programmen från Creative Europe är baserade på historia och arv för att bidra med en starkare känsla av tillhörighet till EU. Detta uppnås genom att priser delas ut, vilket gör det tydligt att EU kommissionen vill uppmuntra nationella kulturer. Creative Europe är en möjlighet för EU att attrahera nationella kulturer närmare varandra, där även bidrag leder till att olika kulturutövare börjar jobba tillsammans runt om i hela Europa för att nå EU:s strävan att finna legitimitet och samhörighet (Europaparlamentet, 2019).

Vad vill EU med kulturaggandan och europeiska kulturhuvudstäderna inom Creative Europe? EU:s strävan att finna legitimitet genom den europeiska kulturagendan och europeiska kulturhuvudstäderna ökar kunskapen och samhörigheten mellan medlemsländerna. Det betonas även att den europeiska kulturagendan och europeiska kulturhuvudstäderna skall leda till ökad turism. Samhörigheten är något som är viktigt för den europeiska identiteten, eftersom nationella relationer och samarbetet mellan dessa kontrollerar det europeiska identitetsbegreppet. Därför måste utvecklingen av strategier kontrolleras för att skydda meningen med de ovannämnda fördragen och hur Creative Europe skall leda till ökad kunskap om andra kulturer. Detta leder till spridning av europeisk identitet (Europaparlamentet, 2019). I den nya agendan som uttrycks i Creative Europe skall sysselsättning och tillväxt ökas samt stödja kulturbaserad innovation inom kreativitet och utbildning. Kommissionens tolkning av EU:s kulturpolitik är att Creative Europe behövs för att samarbetet skall leda till bidrag för innovation för tillväxt. Således är detta ett sätt att främja den kulturella mångfalden. Creative Europe är något som funkisar om artister har rätt att uttrycka sig som de vill, utifrån grundläggande rättigheter vi har som demokrati, fred, yttrandefrihet osv.. McLaren, (2002)

skriver hur detta som är något som staterna måste respektera och skydda EU-medlemskapet från att ses som något negativt (allt artisterna publicerar är inte positivt).

Varför använder sig EU av Creative Europe programmet för att utnyttja kultur? Enligt Wendt (1999) består uppbyggnaden av den kollektiva identiteten av kollektiva och etniska samband. Kulturer är mycket mer än endast kreativitet och litteratur. Ämnet handlar om flera olika områden, såsom turism och skydd av kulturer och traditioner. Det ovannämnda projektet för Creative Europe är ett sätt för nationerna att kontrollera hur deras nation framställs. Projektet är baserat på mänskliga rättigheter som vi har som EU:s invånare t.ex. yttrandefrihet och tolkningsfrihet. Kulturen används för en utveckling av den gemensamma identiteten. Projektet ger en struktur till det ostrukturerade genom att uppmuntra ett samarbete och uppmuntra ens kultur kulturer för att bidra till EU:s utveckling. Detta leder till det sista argumentet från Creative Europe att detta ska leda till en uppskattning av den kulturella mångfalden och förståelse/ respekt för andra kulturer. Nationella kulturer och hur dessa uppfattas hjälper att undvika konflikter. Dessutom leder detta på grund av nya inblickar hela tiden till en ny utvecklande identitet (Europaparlamentet, 2019). Detta är ett sätt för EU att motverka de brister på förtroende som har vuxit fram i EU under åren till följd av oppositionen mot migrationen och vad det innebär att besitta mänskliga rättigheter i EU vilket Delanty (2008) analyserar. Det europeiska kulturbegreppet är unikt och har olika tolkningar som inte går att hänvisas till på samma sätt som t.ex. den kinesiska eller franska kulturen (Fernández, 2002)

Creative Europe stärker känslan av europeisk identitet och tillhörighet. Det verkar som att EU strävar efter att finna legitimitet genom kreativitet och samhörighet mellan nationerna, för att detta sedan ska skapa en miljö för identitetsbegreppet att framkallas. Creative Europe projektet ökar samarbetet mellan länderna, som leder till spridning av kultur och traditioner genom kulturutövare, som samtidigt skapar direkta och indirekta samband. Stödandet av kreativitet mellan medlemsländerna, samarbete och förståelse av dialog. Den fria rörligheten mellan kulturerna bidrar till utveckling om hur kulturerna fungerar och bidrar till samhörighet (Europaparlamentet, 2019).

7.2 Hur förenar EU de nationella kulturerna med den gemensamma EU-identiteten utifrån Creative Europe programmet och de separata fördragen?

I Maastrichtfördraget betonas identitet i förhållande till idén om en "europeisk identitet", som skall bidra med en känsla av tillhörighet för medlemmarna i EU. Caporaso och Kim (2009) visade att människorna i EU har flera identiteter. EU identiteten visades vara en del av den individuella identiteten och att medborgarna känner en känsla av tillhörighet till EU. Bruter (2003) visade komplexiteten i hur medborgarna sympatiserar till de olika politiska partierna. Det som måste respekteras är staternas identitet som medlemmar i EU. Koncept som europeisk och nationell identitet är strukturerade på olika sociala, kulturella och politiska utvecklingar, där nationer har skilda uppfattningar. Utifrån politiska syften uppstår problem eftersom EU inte har en gemensam definition av identitetsbegreppet. Hur starkt invånare känner en tillhörighet till EU:s politiska system, regler, lagar och rättigheter kan enligt Bruter (2003) associeras med den europeiska civila identiteten.

Den individuella identiteten gör att olika erfarenheter, minnen och traditioner för EU har presenterat olika uppfattningar om den europeiska identiteten. Den uppfattningen som existerar runt begreppet identitet tyder på att det är något som härstammar från berättelser, historier och arv, som består av språk, etnicitet och religion. Bruter (2003) definierar europeisk kulturell identitet som individens uppfattning av européer är man närmare än med icke-européer där man väljer att skapa ett band byggt på gemensamt arv. Om en studerar fördragens argument tillsammans med Fernández (2002) teorier framkommer det en civil identitet uppfattning. Det verkar som att den civila identiteten refererar till vad det är EU försöker uppnå och kulturperspektivet hänvisar till helheten i Europa genom sloganen "unity through diversity"

Hur staterna väljer att definieras och meningen med projektet ämnar att skapa och uppmuntra en gemensam "europeisk identitet" för att få sammanhållning i den politiska unionen. Detta är något som kan spåras från Romfördraget fram till idag och visar hur begreppet identitet har förändrats. Det betonas av Fligstein et al (2012) hur man bör undvika universalisering av begreppet identitet, där kritik har påverkat identitetspolitiken för minoriteter och diskriminerade grupper som kan besitta diverse åsikter. Detta innebär att nationerna kan vara

kritiska till en gemensam europeisk identitet där Fligstein et al (2012) hänvisar till speciellt högerextrema partier.

De nya uppfattningarna betonar identitet genom anslutning till en social grupp och livsstil som kan studeras och se om nationerna vill associerar med resterande nationer och om detta passar ni med ens individuella statliga identitet. Det som tas upp är den så kallade fruktan att få en förlust av sin identitet, på grund av politisk harmonisering som uppstår av EU:s politik (McLaren, 2002). Det som inte beaktas är förändringar som uppstår i samhällen, migration och informationstekniken, förändras informationen konstant och därmed identitetsbegreppet. Man ser skyddet av den kulturella mångfalden som ett sätt att förhindra att ens identitet skall gå till spillo.

8. Slutsats och diskussion

I detta arbete har en förklaring presenterats av kommissionens huvudidéer och argument är för att främja en gemensam europeisk identitet. Dessa huvudidéer och argument är vägledande principer som syftar till att säkerställa mänskliga rättigheter och mångfald med respekt för att bevara sammanhållningen av representerade nationer. EU:s handlingar skapar en struktur genom aktiva val vilket leder till en utvecklingen i den gemensamma identiteten. Genom att förändra interaktionen mellan enskilda nationer och skapa förståelse dem emellan kan EU återskapa något nytt, nämligen den "gemensamma identiteten". Creative Europe programmet är beroende av enskilda nationella identiteter som även visar att nationerna är villiga att bli övertygade av de bästa argumenten och beredda att ändra sina visioner och intressen med tanke på deras strävan efter att tillhöra flera gemensamma kulturella identiteter.

Den identifierande upprättningen av mål och riktlinjer inom politiken bidrar till förståelsen av den stabila grunden som leder till en förbättrad förmåga för EU att agera som en enhetlig politisk organisation. Genom att öka gemenskap och förståelse mellan nationella kulturer utrotas inre gränser som är satta mot andra nationer och det sker en förstärkning utåt som samtidigt utvecklar en gemensam europeisk identitet. Genom att utnyttja politiken kan EU stärkas, där policyer och institutioner blir mer riktade mot EU:s utveckling. Det tydligaste resultatet som framkom i undersökning är att EU har tre vägledningar för att utveckla det

kulturella arbetet mellan nationerna, nämligen “att utnyttja kulturens styrka för social sammanhållning och välbefinnande”, “att stödja kulturbaserad kreativitet inom utbildning och innovation, och för sysselsättning och tillväxt” och “att stärka de internationella kulturella förbindelserna” (Europaparlamentet, 2019).

Uppsättningar och regler som EU har, påverkar internationella politiska organisationer och hur EU vill tillföra gemensamma mål mellan nationerna. Det har redogjorts för hur ett gemensamt intresse mellan staterna kan tillföra en enad relation dem emellan vilket kan resultera i en solidarisk motivation eller en självisk motivation mellan staterna. Den kollektiva identiteten påverkas av internationella intressen och är det som formar identiteten, vilket är grunden för statens värderingar och normer. Ännu en viktig slutsats av praktisk karaktär är att dessa riktlinjer, som EU argumenterar för, kan bidra till att vidareutveckla kommunikationskanaler mellan människor och samhällen. Resultatet visar behov av flera åtgärder eftersom den kollektiva identiteten kan vara svår att uppnå i högre grad på grund av diversifikation mellan Europeiska unionen och nationerna. Resultaten från studien leder till en rad viktiga slutsatser där EU:s argument för den europeiska gemenskapen betonar trygghet och gemenskap mellan nationerna. Dessutom har dessa argument bidragande faktorer som gör EU till en stabil global aktör. I praktiken genom en bättre relation mellan nationerna; en starkare drivkraft för hållbar utveckling samt ömsesidiga mål och förståelse leder till EU:s mål att binda nationerna. Detta leder sedan till en gemensam identitet som” *contribute to the flowering of the cultures of the member states, while respecting their national and regional diversity and shall bring common cultural heritage to the fore.*”

Det framkomna resultaten tyder på; genom att bidra till tillväxt inom kulturerna för medlemsländerna, samtidigt som EU ska respektera den kulturella mångfalden blir det svårt för EU att få en kulturell etnisk identitet. Därför tycks det vara som att en civil identitet är något som kan åstadkommas av EU och är något som eftertraktas. Emellertid gav denna studie åtskilliga anmärkningsvärda bidrag till förståelse av vad EU vill åstadkomma med Creative Europe programmet och fördragen vilket är den civila identiteten. De empiriska bevisen från studien ger en ny förståelse till hur EU förenar de nationella kulturerna till en gemensam identitet. Genom att respektera varje nations identitet och samtidigt uppmuntra medlemsländernas kultur och använda detta för att förena, “Unity through diversity”

(Europaparlamentet, 2019). Priserna och anmärkningar från Creative Europe uppmuntrar och bidrar till den gemensamma EU-identiteten.

Om det samlade resultatet beaktas, tyder det på att flera identiteter finns bland folket i EU:s medlemsländer, inklusive identifiering med EU. Creative Europe programmet bidrar till utvecklingen för att invånare känner en starkare känsla till sin individuella nationella identitet över den europeiska identiteten. Detta betyder inte att medborgarna blint följer nationerna utan kan skilja på känsla och vad som anses vara optimalt. Det finns dock stöd från nationerna att vilja bidra till utvecklingen av den gemensamma europeiska identiteten. Studien har i viss mån utvecklat förståelsen för EU:s argument för att få en civil identitet vidare.

9. Litteraturlista

Adorno, W. Theodor; Frenkel-Brunswik, Else.; Levinson, Daniel.; Sanford, R. Nevit. (1950):
The Authoritarian Personality (1. ed.). New York: Norton

Bergström, Göran. & Boréus, Kristina. (2012). *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys* (4. ed.), Studentlitteratur AB

Blank, T. Schmidt, P. and Westle B. (2001) "Patriotism – A Contradiction, a Possibility or an Empirical Reality", *Joint Sessions of the European Consortium for Political Research*, [PDF] Tillgänglig:

<https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/c518cdb2-dd68-4b09-a5b8-1125a9d6be5e.pdf>:

Hämtad: 2020-03-04

Bruter, M. (2003). "Winning Hearts and Minds for Europe: The Impact of News and Symbols on Civic and Cultural European Identity." *Comparative Political Studies*, 36(10), 1148-1179.

Carey, S. (2002). "Undivided Loyalties: Is National Identity an Obstacle to European Integration?" *European Union Politics*, 3(4), 387-413.

Carey, S and Matthew, L (2001) "In Europe, but Not Europeans: The Impact of National Identity on Public Support for the European Union", *Joint Sessions of the European Consortium for Political Research*, [PDF] Tillgänglig:

<https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/0aa7c24c-6d4d-45e0-8f24-c416445627d6.pdf>,

Hämtad: 2020-01-06

Caporaso, J., & Kim, M. (2009). "The dual nature of European identity: Subjective awareness and coherence." *Journal of European Public Policy*, 16(1), 19-42.

Creative europe, (2019). *European Capitals of Culture*, hämtad: 2019-12-26 från:
https://ec.europa.eu/programmes/creative-europe/actions/capitals-culture_en

Delanty, G. (2008). "Fear of Others: Social Exclusion and the European Crisis of Solidarity." *Social Policy & Administration*, 42(6), 676-690.

Deutsch, W, Karl. Burrell, A, Sidney. Kann, A, Robert. Lee Jr, Maurice. (3 ed.) (1966)
"Political community and the North Atlantic area", in *International Political Communities: An Anthology*, New York: Doubleday & Co.

Niklasson, Elisabeth, (2016), "Europeisk identitet – vad är det?". SVT nyheter, hämtad: 2019-11-11, från: <https://www.svt.se/kultur/europeisk-identitet>

Europaparlamentets och rådets Direktiv 2008/167/EU Consolidated version of the Treaty on the Functioning of the European Union - Part three: Union Policies and internal actions

Europaparlamentet, (2019), *Faktabladet av europeiska unionen, kultur*. Hämtad: 2020-01-22, från: <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/sv/sheet/137/culture>

Fernndez-Armesto, F. (2002). "A European civilization: Is there any such thing?" *European Review*, 10(1),

Fligstein, N., Polyakova, A., & Sandholtz, W. (2012). "European Integration, Nationalism and European Identity." *JCMS: Journal of Common Market Studies*, 50(Supp.1), 106-122.

Lähdesmäki, T. (2012). "Rhetoric of unity and cultural diversity in the making of European cultural identity." *International Journal of Cultural Policy*, 18(1), 59-75.

Mayer, F., & Palmowski, J. (2004). "European Identities and the EU – The Ties that Bind the Peoples of Europe." *JCMS: Journal of Common Market Studies*, 42(3), 573-598.

Mclaren, L. (2002). "Public Support for the European Union: Cost/Benefit Analysis or Perceived Cultural Threat?" *The Journal of Politics*, 64(2), 551-566.

Risse Thomas, (2004), "Social Constructivism and European Integration," *Oxford University Press*, [PDF] ej tillgänglig:

<https://bayanbox.ir/view/5405317841944535052/Social-Constructivism.pdf>

Hämtad: 2020-01-06

Stråth, B. (2002). "A European identity: To the historical limits of a concept." *European Journal of Social Theory*, 5(4), 387-402.

Tajfel, H. and Turner, J.C. (1986) 'The social identity theory of intergroup behavior', *Political psychology*. [PDF] Tillgänglig

https://student.cc.uoc.gr/uploadFiles/%CE%92310/Tajfel%20&%20Turner%2086_SIT_xs.pdf

Hämtad: 2020-02-22

Treaty on European Union, (1992), "General Secretariat of the Council and of the Commission Luxembourg," *Office for Official Publications of the European Communities*, [PDF] Tillgänglig:

https://europa.eu/european-union/sites/europa.eu/files/docs/body/treaty_on_european_union_en.pdf, hämtad: 2020.02-02

Tselios, V., & Tomaney, J. (2019). "Decentralisation and European identity." *Environment and Planning A: Economy and Space*, 51(1), 133-155.

Vainikka, J. (2015). "Reflexive Identity Narratives and Regional Legacies". *Tijdschrift Voor Economische En Sociale Geografie*, 106(5), 521-535.

Wendt, Alexander. (1999). "Social Theory of International Politics." *Cambridge University Press*. [PDF] Tillgänglig:

<http://www.guillaumenicaise.com/wp-content/uploads/2013/10/Wendt-Social-Theory-of-International-Politics.pdf>

Hämtad, 2020-01-22